

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja apellatsioonkaebuse esitaja: Verbraucherzentrale Berlin eV

Kostja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: DB Vertrieb GmbH

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ, artikli 2 punkti 6 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „teenusleping“ hõlmab lepinguid, mille eesmärk on võimaldada tarbijal saada edaspidi reisijateveolepingute sõlmimisel hinnaalandust.
2. Direktiivi 2011/83 artikli 3 lõike 3 punkti k tuleb tõlgendada nii, et leping, mille eesmärk on võimaldada tarbijal saada edaspidi reisijateveolepingute sõlmimisel hinnaalandust, ei kuulu mõiste „leping reisijateveo teenuse osutamiseks“ alla ja järelikult kuulub see selle direktiivi kohaldamisalasse, kaasa arvatud taganemisõigust käsitlevad sätted.

(¹) ELT C 455, 17.12.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 26. märtsi 2020. aasta otsus (Cour de cassation'i eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – AR versus Cooper International Spirits LLC, St Dalfour SAS, Établissements Gabriel Boudier SA

(Kohtuasi C-622/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamine – Direktiiv 2008/95/EÜ – Artikli 5 lõike 1 punkt b – Artikli 10 lõike 1 esimene lõik – Artikli 12 lõige 1 – Kaubamärgi tegelikult kasutamata jätmise tõttu lõppenuks tunnistamine – Kaubamärgiomaniku õigus tugineda sellele, et kolmas isik on enne õiguste lõppemist rikkunud identse või sarnase tähise kasutamisega kaubamärgiomaniku ainuõigusi)

(2020/C 215/14)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Hageja: AR

Kostjad: Cooper International Spirits LLC, St Dalfour SAS, Établissements Gabriel Boudier SA

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 5 lõike 1 punkti b, artikli 10 lõike 1 esimest lõiku ja artikli 12 lõike 1 esimest lõiku koostoides selle direktiivi põhjendusega 6 tuleb tõlgendada nii, et nendega on jäetud liikmesriikidele vabadus lubada, et kaubamärgiomanik, kelle õigused on pärast kaubamärgi registreerimisest viie aasta möödumist lõppenud, kuna ta ei ole seda kaubamärki asjaomases liikmesriigis tegelikult kasutanud kaupade või teenuste puhul, mille jaoks see on registreeritud, säilitab õiguse nõuda sellise kahju hüvitamist, mille kolmas isik tekitas enne õiguste lõppemist sellega, et kasutas sarnast, asjaomase kaubamärgiga segiaetavat tähist identsete või sarnaste kaupade või teenuste jaoks.

(¹) ELT C 436, 3.12.2018.

Euroopa Kohtu (teine koda) 12. märtsi 2020. aasta otsus (Juzgado de Instrucción n° 4 de Badalona eelotsusetaotlus – Hispaania) – kriminaalasi järgmise isiku suhtes: VW

(Kohtuasi C-659/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö kriminaalalajades – Direktiiv 2013/48/EL – Artikli 3 lõige 2 – Õigus kaitsjale – Asjaolud, mille puhul tuleb tagada õigus kaitsjale – Kohtusse ilmumata jätmine – Erandid õigusest kaitsjale – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Õigus tõhusale kohtulikule kaitsle)

(2020/C 215/15)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Instrucción n° 4 de Badalona

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

VW

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta direktiivi 2013/48/EL, mis käsitleb õigust kaitsjale kriminaalmenetluses ja Euroopa vahistamismäärusega seotud menetluses ning õigust lasta teavitada vabaduse võtmisest kolmandat isikut ja suhelda vabaduse võtmise ajal kolmandate isikute ja konsulaarasutustega, eelkõige selle artikli 3 lõiget 2 koostoides Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisese õigusnormid, nagu neid on tõlgendatud riigisisese kohtupraktikas, mille kohaselt võib kohtueelses menetluses lükata õigust kaitsjale edasi kuni isiku suhtes tehtud riigisisese vahistamismääruse täitmiseni, põhjusel et kahtlustatav või süüdistatav ei ilmunud eeluurimiskohtuniku kutsel kohtusse.

(¹) ELT C 35, 28.1.2019.